

Het is niet zó slecht als de andere Zweedse regeringspartijen, maar het is ook niet echt goed. De 'mirakelvoorzitster' faalt faliekant in haar fief.

Van onze redactrice Marjan Justaert

BrusselTijdens de campagne zakte Gwendolyn Rutten op een gegeven moment letterlijk door het 'ijs' - in casu een afdekzeil over een zwembad - gisteren ook figuurlijk. De ergste nachtmerrie van de liberalen is uitgekomen: de kiezer is niet gevallen voor het verhaal van de doeners. De schade valt al bij al mee: met bijna alle stembureaus geteld strandt de partij op 13 procent voor het Vlaams Parlement (-1,2 procent) en 14,3 procent voor de Kamer (-1,4 procent). In beide parlementen is de partij enkele zetels kwijt. Iederéén heeft stemmen verloren aan Vlaams Belang, maar in tegenstelling tot andere traditionele of regeringspartijen valt het verlies nog goed mee, luidt het.

Blauwe maandag

Opvallend: in Vlaams-Brabant, de provincie van de voorzitter en minister Maggie De Block, is het verlies erg pijnlijk. Vijf jaar geleden vormde het vrouwelijke powerduo van Open VLD nog dé verrassing, vandaag blijkt het Maggie-effect totaal te zijn uitgespeeld en laten de Vlaams-Brabanders voelen dat ze de ambitieuze Rutten niet in de Zestien willen zien.

Nauwelijks zeven maanden geleden veroverde Rutten nog de sjerp in haar thuisstad Aarschot, net als in vier van de dertien centrumsteden. Ruttens troetelnaam 'mirakelvoorzitter' werd weer bovengehaald. Maar na een score als die van gisteren heeft de 'mirakelvoorzitter' een knauw gekregen. Ondanks een mooi aantal voorkeurstemmen slaagde ze er zelfs in haar eigen kanton Aarschot niet in om vooruit te gaan. Gewoon doen? Rutten heeft het niet gedaan.

Hetzelfde geldt voor De Block, die een verlies van 9,5 procent incasseert. De Oost-Vlaamse lijsttrekkers Alexander De Croo en Carina Van Cauter verliezen (wellicht) ook elk een zetel in hun parlement, maar de 'blauwe gouw' blijft wel overeind.

Poule des doods

Maar er zijn ook blauwe spitsen die wél gescoord hebben. In de moeilijke 'poule des doods' - de rechtstreekse confrontatie met kandidaat-MP Bart De Wever (N-VA) in Antwerpen - boeken Bart Somers en running mate Sihame El Kaouakibi zelfs winst. Patrick Dewael en Lydia Peeters houden goed stand in Limburg, de West-Vlaamse boegbeelden Bart Tommelein en Vincent Van Quickenborne blijven ook status quo. Zij zijn de liberale hoop in bange dagen.

Meteen zijn de grootste kanshebbers om Rutten op te volgen als voorzitter van Open VLD genoemd. Tommelein heeft zelfs al openlijk gesolliciteerd. Uit blauwe rangen steeg gisteren al her en der gemor op. Het roer moet om, luidt de kritiek, 'we zijn bijvoorbeeld te ver doorgeslagen met de vernieuwingsoperatie'.

De personeelsproblemen zijn zorgen voor morgen. Vandaag wil Open VLD op het partijbureau de uitslag analyseren. 'In welk land willen we maandag 27 mei wakker worden?', wierp Rutten geregeld op. Ze heeft het antwoord gekregen: de Vlaming wil niet 'gewoon doen', hij heeft lak aan positivisme, premier-kandidaturen en à la limite de politiek zelf. Hij heeft zijn emoties laten spreken en rechtser dan gedacht gestemd.

Open VLD is niet aan zet om regeringen te vormen, ook niet (meer) in Brussel. Wat Rutten wél heel duidelijk kwijt wil, al is het om dissidente stemmen in haar partij de mond te snoeren, is dat de liberalen nooit met Vlaams Belang in zee zullen gaan.

Marjan Justaert

Copyright © 2019 Mediahuis. Alle rechten voorbehouden